

BUKET ANLATIYOR

Merhaba!.. Yalanlarla aranız nasıldır? Çok yalan söyler misiniz? Burak'la bugünlerde biraz kafanızı buna takmış durumdayız. Çevredeki insanların ne kadar yalan söyle-diğini bulmaya çalışıyoruz.

Hepimiz, küçük de olsa yalan söylüyoruz zaman zaman. Bunların çoğu da zararsız yalanlar oluyor. Ama dikkat ettiyseniz kimi insanlar çok iyi yalan söylerken, kimileriye pek beceremiyor. Hemen bir şekilde anlıyor-sunuz. Örneğin, ben yalan söylemeye kalktığımda domates gibi kızarıp buzardığım için, hemen belli ediyorum. Burak 'sa bunu o kadar iyi bece-riyor ki, bir süre sonra neyin yalan, neyin gerçek olduğunu karıştırabili-yorsunuz.

Aaa, vazo mu kırılmış?
Gömedim, kim kırmış?
Ben yapmadım! He he...

Vazo mu?.. Hiç görmedim.
Sabahdan beri ders çalışıyorum odamda.

Her şey, Burak'ın evin içinde hepimize garip garip sorular sor-masıyla başladı. Sanki bizi sorguya çekiyor, biz cevap verirken de dikkatlice izliyordu. Bir gün okul dönüşü çantasını boşaltır-ken bir kitap düşürdü. Hemen atlayıp aldım.

Hımm... Burak Bey nedir bu kitap?

İyi yalan söyleyemem ama sorguya çekmekte üstüme yoktur. Biraz minn kinn ettikten sonra anlattım.

Burak'ın kafası, beden diliyle ilgili bu kitabın için-eldi yalan bölümüne takılmıştı. Bu bölümde, ya-lan biçimleri ve insanların yalan söylerken yaptık-ları benzer hareketler yazıyordu. Birlikte okumaya başladık. İlk olarak yalan söyleyen insanın el hare-ketlerinin azaldığından söz ediyordu.

Yalan söyleyen kişi ellerini çok fazla kullanmazmış. Ceplerine sokarak, üzerine oturarak ya da bir elyle diğerini tutarak elleri-ni gizlemiş. Hemen bunu test etmek istedik.

Orkun, bu hafta sonu uzakta kumandalı arabayı alabilir miyim?

Eee valla pili yok.
Pili olsa hemen vereyim
ama pili yok ki...

Hımm...

İkinci olarak yalan söyleyen insanların elleriyle yüzle-rine dokunduktan, konuşurken gözlerini kapattıktan yazıyordu kitapta. Sanki yalan söylemekten utanıp elleriyle örtmek istemiş gibi... Bunun bir örneğini önceki akşam izlediğimiz filmde görmüştük. Banka soygunu yapan bir çetenin patronu, evine gelen po-lislerin sorularını böyle cevaplıyordu.

O saatte evimdeydim.
Hiç dışarı çıkmadım.

Hımm...

Diğer bir yalan belirtisi de yalan söyleyenlerin sürekli hareket etmek istedikleriyle ilgiliydi. Oturuyorlarsa bile sürekli öne-arkaya, çağa-sola hareket etme gereksinimi duyarlar. Bu da onların "keşke burada değil de başka bir yerde olsaydım" duygusuna kapıldıklarını gösteriyordu.

Manav Amca annem lazeyse bir kilo fasulye alın dedi... Taze mi fasulyeler?

Taze elbette taze... Taze olmaz mı... Taze.

Keşke burada değil de başka yerde olsaydın değil mi Manav Amca?

Efendim?

Himm... Yok bir şey.

Son olarak da yalan söyleyenlerin yüz mimiklerinden söz ediyordu kitap. Yüz ifadesinde, insanı ele veren en önemli ipucu gözlermiş. Yalan söyleyen insan karşısındakinin gözlerine bakamayıp sürekli gözlerini kaçırmış...

Bunu da babamın üzerinde denemeye karar verdik. Yüzüne yakın olmak için kuşağına oturduk ve gözlerinizi gözlerine diktik.

Babanızın söz vermiştin, hafta sonu lunaparka gidiyoruz değil mi?

Eee elbette.... Gidiyoruz. Elbette...

Himm...

Artık yalan konusunda uzman sayıldık. Karşımızda kimse duramazdı...

Peki, sonra ne mi oldu? Hafta sonu lunaparka gittik! Sorduğumuz zaman gözlerini kaçırmış olmasına karşın, babam yalan söylememiş. Kitabın son bölümünü atlamışız. Son bölümde, anlatılan belirtilerin kesinlikle yalan söylendiğini kanıtlamadığı yazıyordu. Yalan söylemeyen bir insan da bu hareketleri yapabiliyormuş. İçinde bulunulan duygular ve ruh haliyle birlikte değerlendirmek gerekiyormuş. Biraz kafamız karışık elbette ama bununla birlikte daha iyi ayırdedebileceğiz... Bütün bunların yanında herkesten kuşku duymak çok yorucu ve sıkıcı bir şey...

Ha, unutmadan, fasulyeler de tazeymiş. Annem böyle söylödü.

SON